

Byla C-93/10

Finanzamt Essen-NordOst prieš GFKL Financial Services AG

(*Bundesfinanzhof* prašymas
priimti prejudicinį sprendimą)

„Šeštoji PVM direktyva — 2 straipsnio 1 punktas ir 4 straipsnis — Taikymo sritis —
„Paslaugų teikimo už atlygį“ ir „ekonominės veiklos“ sąvokos — Abejotinų skolų
pardavimas — Mažesnė šių skolų pardavimo kaina nei jų nominalioji vertė —
Pirkėjo įsipareigojimas išieškoti šias skolas ir prisiimti skolininkų įsipareigojimų
neįvykdymo riziką“

Generalinio advokato N. Jääskinen išvada, pateikta 2011 m. liepos 14 d. . . . I - 10793

2011 m. spalio 27 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas I - 10815

Sprendimo santrauka

*Mokesčių nuostatos — Teisės aktų suderinimas — Apyvartos mokesčiai — Bendra pridėtinės
vertės mokesčio sistema — Paslaugų teikimas už atlygį — Sąvoka
(Tarybos direktyvos 77/388 2 straipsnio 1 ir 4 punktai)*

Šeštosios direktyvos dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo 2 straipsnio 1 punktą ir 4 straipsnis turi būti aiškinaami taip, kad ūkio subjektas, kuris savo rizika perka abejotinas skolas mažesne kaina nei jų nominalioji vertė, neteikia paslaugų už atlygį minėto 2 straipsnio 1 punkte pavartota prasme ir nevykdo ekonominės veiklos, kuriai taikoma ši direktyva, jei skirtumu tarp šių skolų nominaliosios vertės ir pirkimo kainos atspindima nagrinėjamų skolų faktinė ekonominė vertė jų perleidimo momentu.

atlygis už šią paslaugą, tačiau juo atspindima šių skolų perleidimo momentu jų faktinė ekonominė vertė, kuri priklauso nuo šių skolų abejotino pobūdžio ir nuo padidėjusios skolininkų įsipareigojimų neįvykdymo rizikos.

Iš tiesų skirtumas tarp perleistų skolų nominaliosios vertės ir jų pirkimo kainos nėra

(žr. 22, 25, 26 punktus ir rezoliucinę dalį)